

Přímé ručení podle automobilového zákona se vztahuje, jak již uvedeno, i na škody způsobené na věcech. U porovnání s obchod. zákoníkem i železničním dopravním řádem jest však ručení v automob. zákoně upraveno odchylně od uvedených právních ustanovení, spec. pokud jde o důvody exkulpační. Zejména není tu zmínky o přirozené vlastnosti zboží, zevně neznatelných vadách obalu a pod. Jest tu — dle našeho názoru — neodůvodněná divergence mezi stejnorodými celkem právními ustanoveními. Také v připravované osnově leteckého zákona (elaborát ministerstva veřejných prací za účasti interesovaných ministerstev) — jež pokud jde o náhradu škody, stojí téměř na stejných zásadách, jaké jsou vytčeny v automobilovém zákoně — se s naznačeným zjevem znovu setkáváme.

Nárok na náhradu škody podle §§ 1, 2 a 3 posled. odst. aut. zák. (pokud tedy nejde o nárok podle obecného práva občanského) se promlčí: a) v šesti měsících ode dne, kterého se poškozený dověděl o škodě a osobě, náhradou povinné; b) bez ohledu na tuto vědomost ve třech letech ode dne, kdy nastala událost, která způsobila škodu. I před uplynutím této lhůty zanikne nárok na náhradu škody, opomenul-li oprávněný svou vinou oznámiti nehodu osobě, náhradou povinné, ve 4 nedělích po dni, kterého se o ní dověděl, leč by mohl dokázati, že osoba, náhradou povinná, dověděla se v oné lhůtě čtyř neděl o nehodě jiným způsobem.

Stejně jako v zákoně o povinném ručení železnic nacházíme i v automobilovém zákoně ustanovení, že žaloby na náhradu škody, která byla způsobena provozem automobilu, mohou býti též podány u soudu, v jehož obvodu nastala událost, škodu způsobivší.

P R A K T I C K É P Ř Í P A D Y.

Příspěvek k § 1220 obč. z. Dcera může sice žádati na svých rodičích o vyměření již věna před sňatkem, ale splatnost věna nastává teprve při uzavření sňatku.

M. H. žádala na svých rodičích již před sňatkem o vyměření a vyplacení věna, tvrdíc, že zamýšlí sňat-

tek manželský s jistým mužem uzavřítí, a okr. soud v J. i krajský soud v Hr. Kr. jako rekursní rozhodly, že rodiče jsou povinni své dceři přiměřené věno ve výši 3000 Kč do určité lhůty, t. j. do 30. listopadu 1922 zříditi. — Mimořádnému revisnímu rekursu rodičů vyhověl nejvyšší soud v Brně a rozhodl, že rodiče navrhovatelky jsou povinni své dceři věnem odevzdati pod exekuci při uzavření sňatku manželského 3000 Kč, a to z těchto důvodů:

Proti srovnalým usnesením nižších soudů přípustným jest dovolovací rekurs pouze z důvodů patrné nezákonnosti, odporu se spisy, neb zmatečnosti řízení (§ 16 nesporného patentu).

§§ 1219—1221 obč. z. výslovně ustanovují, že o určení přiměřeného věna může žádati nevěsta neb snoubenci, z čehož jasno, že tak se státi může před manželským sňatkem. — Zasnoubení uzavírá se dle § 45 obč. z. vzájemným slibem osob různého pohlaví vejíti příště ve stav manželský, uzavřítí budoucně smlouvu manželskou. Prohlásili-li M. H. a Leop. M., že miní ve stav manželský vstoupiti, dlužno je ve smyslu §§ 1219 až 1221 obč. z. považovati za snoubence a není pochybnost rodičů o pevnosti tohoto projeveného úmyslu snoubenců ničím odůvodněnou. — Co do doby vyplacení věna ustanovuje § 1220 obč. z., že rodiče mají dceři věno vyplatiti při jejím provdání.

Ustanovil-li tedy prvý soudce, že rodiče mají věno dceři odevzdati do 30. listopadu 1922, jest nařízení to ve zřejmém odporu se zákonem a bylo proto v tomto bodu změniti usnesení nižších soudů, jak shora uvedeno.

Tvrdí-li rodiče, že opřeli se zamýšlenému sňatku dceřině, jest toto jich zdráhání dáti k sňatku souhlas neodůvodněno, neboť neuvedli ničeho nepříznivého o ženichu dceřině, čímž by mohli toto své zdráhání odůvodniti (§ 1222 obč. z.). Tím, že určena výše věna prvním soudem na 3000 Kč, nebyl zákon porušen. — Byla-li usedlost rodičů odhadnuta po srážce dluhů na 25.415 Kč a mají-li rodiče vybývati již pouze 2 dcery a 3 syny, zbude jim, kdyby každému dítěti dali po 3000 Kč = 15.000 Kč, ještě 10.000 Kč. Při tom však uvážiti dlužno, že není naprosto nezbytné, aby rodiče všech pět dítek vybyli najednou a že tudíž nemusí sáhnouti jen na kapitál, nýbrž že při postupném vybývání dětí budou moci aspoň z větší části k vybytí potřebné vzíti z příjmů svého hospodářství. Není proto poukaz rodičů na povinný díl dcery případným a důvod dceru vyděditi nesprošťuje dle našeho práva rodiče povinnosti dceři dáti přiměřené věno (arg. § 1222 obč. z.).

Žila-li navrhovatelka od svého 15. roku mimo dům rodičů, nepozbyla tím dle zákona nikterak nároku na přiměřené věno.

Kromě lhůty k vyplacení véna, neshledal tudíž Nejvyšší soud v usneseních nižších soudů žádné nezákonnosti. Odpor se spisy aneb zmatečnost řízení však uplatňovány nebyly.

Rozhodnutí nejvyššího soudu v Brně ze dne 9. ledna 1923 č. j. R-I. 1459-22.

Dr. Adolf Konečný.

Soud faktury (§ 88 odst. 2. jur. n.) vylučuje se škrtnutím poznámky „žalovatelná v P.“ na účtě, i když v dopise, obsahujícím výtky vad zboží, nečiní se o tom zmínka.

Okresní soud v P. námitku místní nepřislušnosti ve sporu S. P. proti firmě M. R. o 1007 Kč 15 h — o níž jednal odděleně — usnesením zamítl z důvodu, že kupující škrtnl toliko část doložky na účtě, fakturní sudiště zakládající, v dopise však, jímž fakturu vrátil a různé vady zboží vytýkal, neučinil zmínky o tom, že nesouhlasí s navrhovaným sudištěm, a že pouhé škrtnutí části doložky nelze ani za konkludentní čin projevu vůle ve smyslu § 863 obč. z. považovati, ustanovení § 88. odst. 2. j. n. pak tento případ vyloučení sudiště nezahrnuje.

Krajský soud v T. usnesení prvního soudu změnil a vyhověv námitce nepřislušnosti žalobu odmítl, poukávav v odůvodnění na to, že případy nepřijetí fakturní doložky v §u 88 odst. 2. jur. n. nejsou vypočteny taxativně a že i každý jiný úkon, třebaž mlčky projevený, pokládati nutno za odmítnutí doložky o soudní příslušnosti, jestliže s uvážením všech okolností není rozumného důvodu pochybovati o pravé vůli kupujícího, jako jest tomu v daném případě.

Nejvyšší soud dovolací stížnosti nevyhověl z důvodů:

Kupující může dle §u 88 odst. 2. j. n. vyloučiti soud fakturní tím, že fakturu bez poznámky vrátí. Tím dává na jevo, že nepřistupuje na nabídku odesílatelovu, ve faktuře vůbec obsaženou, tedy že též nepřistupuje na nabídku, aby o sporech z dočasných vzešlých rozhodoval soud ve faktuře naznačený.

Toto ustanovení musí platiti tím spíše, když kupující fakturu bez poznámky vrátí a nad to škrtně nabídku odesílatelovu ve